

(1 Dec. 1971) 11

Zestawienie stanowisk Układu Warszawskiego i NATO
w sprawach związanych z Europejską Konferencją
Bezpieczeństwa i Współpracy

Układ Warszawski

NATO

Stanowisko
wobec idei
EKBiW

Jest autorem propozycji, której formalnym wyrazem był "Apel do wszystkich krajów Europy" uchwalony na posiedzeniu DKP UW w Budapeszcie 17 marca 1969.

Propozycja ta była rozwijana przez kolejne posiedzenia DKP oraz narady ministrów spraw zagranicznych państw UW, w tym ostatnią, odbytą w Warszawie /30. XI, -1. XII. 1971/

Uważa, że w obecnym etapie ogólnoeuropejskiego dialogu, zwołanie Konferencji stało się nieuniknione

Proponowana
tematyka

Sformułowana w Memorandum uchwalonym przez naradę ministrów spraw zagranicznych państw UW w Budapeszcie /22. VI. 1970/

/a/ zapewnienie bezpieczeństwa europejskiego i rezygnacja z użycia siły lub groźby jej użycia we wzajemnych stosunkach między państwami w Europie;

/b/ rozszerzenie, na równoprawnych zasadach, stosunków handlowych, gospodarczych, naukowo-technicznych i kulturalnych, przyczyniających się do rozwoju współpracy politycznej między państwami europejskimi;

/c/ powołanie na konferencji europejskiej organu do spraw bezpieczeństwa i współpracy w Europie.

Sformułowana na podstawie raportu Stałej Rady NATO rozpatrywanego przez sesję Rady Ministerialnej NATO /Bruksela, grudzień 1971/

/a/ problemy bezpieczeństwa, włącznie z zasadami regulującymi stosunki między państwami oraz pewnymi militarnymi aspektami bezpieczeństwa;

/b/ swobodny przepływ ludzi, informacji i idei oraz stosunki kulturalne;

/c/ współpraca w dziedzinach ekonomii, nauk stosowanych, technologii i nauki czystej;

/d/ współpraca w celu poprawy środowiska człowieka.

Układ Warszawski

NATO

Skład	Wszystkie państwa europejskie z pełnymi i równymi prawami, w tym NRD i NRF, a także USA i Kanada	Akceptuje w zasadzie propozycję składu Konferencji przedstawioną przez UW. Zakłada, że uczestnictwo NRD nie będzie utożsamiane z prawno-międzynarodowym jej uznaniem przez Zachód, jeśli do czasu zwołania Konferencji problem ten nie zostanie rozstrzygnięty. /Problem ten może znaleźć wyraz w tendencjach do ograniczenia pełnych i równych praw NRD na Konferencji/. Postulat uczestnictwa w Konferencji reprezentacji EWG /ewentualnie również innych organizacji międzynarodowych/.
Szczegół	Wysoki, odpowiadający randze problemów rozważanych przez Konferencję.	Wzmiankowany jako możliwy szczegół ministrów spraw zagranicznych.
Termin	Najwcześniejszy z realnie możliwych. Oficjalnie proponowany 1972 rok, chociaż w realnych założeniach przewiduje się 1973 rok.	Nie przed 1973 rokiem, po spełnieniu określonych warunków i "starannym przygotowaniu". Francja zadeklarowała działanie na rzecz zwołania EKBiW w 1972 roku.
Miejsce	Zgodnie z ofertą rządu Finlandii - Helsinki. Nie wykluczona możliwość lokalizacji w innym kraju neutralnym /np. w Genewie lub Wiedniu/.	Brak wyraźnej aprobaty, lecz również brak obiekcji w stosunku do Helsinek.

Układ Warszawski

NATO

Stały organ	<p>Propozycja powołania przez Konferencję Europejską organu do spraw bezpieczeństwa i współpracy.</p> <p>Organ taki powinien zapewnić ciągłość procesu kształtowania bezpieczeństwa europejskiego, spełniać rolę ciała międzykonferencyjnego oraz mechanizmu przygotowującego kolejne konferencje.</p>	<p>Brak jednomyślności, przy przewadze akceptacji potrzeby powołania stałego organu.</p> <p>Możliwość postulowania powołania instytucji przygotowującej Konferencję:</p> <p>W. Brytania sugerowała Stałą Komisję, która ew. mogłaby zastąpić Konferencję.</p> <p>Francja sugerowała powołanie w wyniku pierwszej sesji Konferencji jednej lub kilku Komisji /np. d/s bezpieczeństwa, współpracy ekonomicznej i współpracy kulturalnej, z siedzibą w Genewie/.</p>
Warunki wstępne	<p>Brak wstępnego uwarunkowania.</p> <p>/Postulat synchronizacji terminu wejścia w życie porozumienia berlińskiego oraz układów ZSRR i Polski z NRF - co, w kontekście uwarunkowania NATO-wskiego, jest tendencyjnie interpretowane przez Zachód jako warunek wstępny/.</p>	<p>Pomyślne zakończenie negocjacji w sprawie Berlina Zach. - interpretowane jako podpisanie protokołu końcowego do czterostronnego porozumienia z 3 września 1971 - uznawane za warunek przystąpienia do wielostronnych przygotowań do Konferencji.</p>
Przygotowania	<p>Akceptacja propozycji fińskiej z listopada 1970 w sprawie konsultacji przygotowawczych w Helsinkach z sugestią bezzwłocznego przystąpienia do wielostronnej fazy tych konsultacji.</p> <p>Elastyczność podejścia do szczebla uczestników wielostronnego spotkania /proponowana formuła: "pełnomocni przedstawiciele"/.</p>	<p>Przyjęcie do wiadomości propozycji fińskiej i zapowiedź wejścia w kontakt z rządem fińskim.</p> <p>/Wielostronna faza konsultacji w Helsinkach możliwa po wejściu w życie porozumienia berlińskiego/.</p> <p>Sugestia rozmów przygotowawczych na szczeblu szefów misji akredytowanych w Helsinkach /co zakłada niższy status przedstawicieli NRD i NRF/.</p>

Układ Warszawski

NATO

EKBIW
a problemy
rozbroyenia
regionalnego

Jest zwolennikiem odrębnego /poza forum Konferencji/ rozpatrywania problemów rozbroyenia regionalnego w Europie. Zakłada możliwość rozpatrzenia niektórych problemów rozbroyeniowych w organie powołanym przez Konferencję Europejską /np. sprawę redukcji wojsk obcych w Europie/. Założenie, że negocjacje rozbroyeniowe nie powinny być prowadzone na płaszczyźnie międzyblokowej.

Postuluje włączenie do porządu obrad Konferencji "pewnych militarnych aspektów bezpieczeństwa". Interpretacja tego postulatu nie jest jednolita. Tendencja do międzyblokowej dyskusji na tematy rozbroyeniowe /forsowanie misji Brosio/.

